

Eva-Britt Andersson
Miljö- och hälsoskyddsinspektör
Telefon 08-508 28 857
eva-britt.andersson@miljo.stockholm.se

Grönberg Cederlöv Advokatbyrå HB
Hitechbuilding 151
101 52 Stockholm

Delgivningskvitto

FÖRELÄGGANDE ATT UPPHÖRA MED VERKSAMHETEN GÄLLANDE GRUPPTANKANLÄGGNINGEN PÅ SÄDESKORNET 74

Beslut

Miljö- och hälsoskyddsnämnden förelägger advokat Magnus Cederlöv på Grönberg Cederlöv advokatbyrå konkursförvaltare för EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik Aktiebolag (556472-1917) följande:

- Undersöka om olja läcker ut till omgivningen från grupptankanläggningen, med tillhörande ledningar, på fastigheten Sädeskornet 74 (i vissa handlingar benämnt 61) senast **31 oktober 2007**. Kontrollen ska ske av ett ackrediterat företag. Miljö- och hälsoskyddsnämnden ska underrättas senast den 2 november 2007 om anläggningen är tät.
- Avveckla grupptankanläggningen med adress Glanshammarsgatan 177 på fastigheten Sädeskornet 74 (i vissa handlingar benämnt 61, se bifogad karta) senast den **31 november 2007**. Villaoljetankar som tas ur bruk ska anmälas till Miljö- och hälsoskyddsnämnden.
- Miljö- och hälsoskyddsnämnden erinrar om att det ankommer på den som orsakar en förorening att vidta återställande åtgärder och att sådana åtgärder ska anmälas till nämnden enligt 28 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Beslutet gäller även om det överklagas enligt 26 kap 26 § miljöbalken.

Ovanstående beslut a) och b) har fattas med stöd av 26 kap 9 och 21 §§ och 2 kap 3 och 7 §§ miljöbalken samt 9 kap 1 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2003:24) om skydd mot mark- och vattenförorening vid lagring av brandfarliga vätskor.

Bakgrund

Miljöförvaltningen mottog den 8 oktober 2007 en upplysning enligt 10 kap 9 § miljöbalken om oljeförorening på Glanshammarsgatan 217 med fastighetsbeteckning Sädeskornet 40. Enligt situationskarta från 1973 går en ledning från grupptanksanläggningen till Glanshammarsgatan 217 där fastighetsägaren har upptäckt en oljeförorening på framsidan av huset.

Miljöförvaltningen har inspekterat och kontrollerat omgivningen vid Glanshammarsgatan 217. Det framgick att en grupptankanläggning ligger mellan fastigheterna Sädeskornet 61 och 41 d.v.s. Sädeskornet 74. Miljöförvaltningen kontaktade därför verksamhetsutövaren/tankägaren för att säkerhetsställa att grupptanken är intakt. Vid granskning av ägandeförhållanden framgick det att ägaren EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB gått i konkurs. Dessutom konstaterades det att några fastighetsägare fortfarande får olja från den gemensamma grupptankanläggningen trots att verksamhetsutövaren gått i konkurs.

Beslutsmotivering

Miljö- och hälsoskyddsnämnden förelägger konkursförvaltaren för EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB att undersöka och vidta åtgärder för att avhjälpa eventuella oljeföroreningar som uppkommit från/vid grupptankanläggningen på fastigheten Sädeskornet 74 (i vissa handlingar benämnt 61) enligt 26 kap 9 och 19 §§ miljöbalken.

Eftersom misstanke om markförorening föreligger ska konkursförvaltaren för EFAB vidta försiktighetsmått i form av täthetskontroll av befintlig anläggning enligt 2 kap 3 § miljöbalken. Därefter ska grupptankanläggningen som utgör en risk för människans hälsa eller miljö tas ur bruk enligt 9 kap i Naturvårdsverkets författningssamling (2003:24).

Verksamhetsutövaren/tankägaren ska innan sanering av föroreningen inkomma med en anmälan till Miljö- och hälsoskyddsnämnden enligt 28 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Information

Enligt kommunfullmäktige taxa (2005-01-01) 3 § b tas timavgift ut för miljö- och hälsoskyddsnämndens tillsynsarbete (ex. inspektioner och telefonsamtal) enligt miljöbalken eller föreskrifter som beslutats med stöd av miljöbalken. Timavgiften är i dagsläget 800 kr.

Ett särskilt beslut angående tillsynsavgift kommer att sändas till Er.

HUR MAN ÖVERKLAGAR (utesluts vid gynnande beslut)

Detta beslut kan överklagas hos Länsstyrelsen i Stockholms län – se bilaga.

Enligt delegation

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jeanette Hagberg'.

Jeanette Hagberg

Enhetschef

Bilagor: Situationskarta från 1973 över grupptanksanläggningen Sädeskornet

Kopia: Glanshammarsgatan 175, 205, 211, 219 och 221

Bilaga 3

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

STOCKHOLMS MILJÖ-
OCH HÄLSOSKYDDSNÄMND

2007 -10- 31

Dnr. 2007-006618-379

ADVOKATER

PER ÅGREN
MAGNUS CEDERLÖV
LARS EHRSTEDT
LARS LUNDBERG
LARS LINDHOLM
BERNDT WESTERLUND
OLA PETTERSSON
JAN RAMKVIST

Miljö- och hälsoskyddsnämnden
Box 8136
104 20 Stockholm

JUR KAND

NINA BAECKLUND
KRISTOFER JOHANNESON
ANDREAS LÖFHOLM
PETER KRAIT
OSCAR LITZÉN
MARTIN SMEDBERG

Stockholm den 30 oktober 2007

Delegationsbeslut Dnr: 2007-006618-379

Föreläggande att upphöra med verksamheten gällande grupptankanläggningen på Sädskornet 74

Undertecknad konkursförvaltare i EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB får härmed i rubricerade ärende anföra följande.

Av miljö- och hälsoskyddsnämndens föreläggande framgår att fråga har uppkommit avseende eventuell oljeförorening på adressen Glanshammarsgatan 217. Enligt till föreläggandet bilagd karta är denna adress ej ansluten till grupptankanläggningen och inte heller är den adressen enligt konkursbolagets anläggningsregister kund hos konkursbolaget. Föreläggandet torde därför vara felaktigt i denna del.

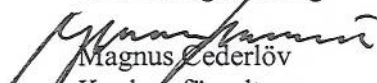
Oavsett denna felaktighet i föreläggandet saknar konkursboet medel att enligt föreläggandet undersöka och kontrollera om olja läcker ut till omgivningen från aktuell grupptankanläggning med tillhörande ledningar. Av Högsta Domstolens avgörande NJA 2006 s 662, som bilägges för kännedom, framgår att skyldigheten för en konkursförvaltare att se till att miljöfarligt avfall omhändertas inte kan sträcka sig längre än konkursboets förmåga att bekosta omhändertagandet. Det kan inte vara avsett, enligt Högsta Domstolen, att konkursförvaltare, som en av det allmänna utsedd förtroendeman, skulle vara skyldig att bekosta omhändertagandet av konkursboets miljöfarliga avfall med egna medel.

Enligt bilagda kopior av brev till konkursbolagets kunder, som jag har skickat till samtliga berörda miljöförvaltningar, inklusive miljöförvaltningen i Stockholm, framgår att konkursboet inte bedrivit någon verksamhet, att all olja överlåtits till Norsk Hydro AB per 2007-08-31 samt att samtliga grupptankanläggningar abandonerats.

Mot denna bakgrund saknas förutsättningar att för konkursboet verkställa åtgärder enligt föreläggandet, punkterna a)-c).

Upplysningvis får omnämnas att aktuell tankanläggning med ledningsnät besiktigats och godkänts den 6 juni 1996 och då det är en s k K-cistern och ledningsnätet är korrosionsbeständigt är besiktningensintervall 12 år. Det innebär att nästa besiktning ska ske senast den 6 juni 2008. Anläggningen ska enligt bolagsföreträdarna arbeta med s k oljelyftare, sugpump med en liten behållare på cirka 3 liter. Bolagsföreträdarna uppger, mot denna bakgrund, att det för dem förefaller helt osannolikt att den olja som påstås funnen skulle härröra från den gemensamma grupptanken.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöv
Konkursförvaltare

(NJA 2006 s 662)

Konkursförvaltares utlägg för försäkring av egendom och för omhändertagande av miljöfarligt avfall har inte ansetts vara ersättningsgilla som konkurskostnad enligt 14 kap. 1 § konkurslagen.

14 kap. 1 §, 2 § och 18 § konkurslagen (1987:672); NJA 1996 s. 618; NJA 1996 s. 794; NJA 1999 s. 358

Huddinge tingsrätt

Tryckverket i Skogås AB försattes den 5 december 2001 i konkurs vid Huddinge tingsrätt. Till förvaltare utsågs advokaten S.C.

Sedan konkursutredningen avslutats ingav S.C. slutredovisning och arvodesräkning samt yrkade att tingsrätten skulle avskryva konkursen enligt 10 kap. 1 § konkurslagen och tillerkänna honom arvode med 75 000 kr och ersättning för utlägg med 29 878 kr. Av detta belopp avsåg 2 625 kr arkiveringskostnad, 1 429 kr budkostnader m.m., 9 000 kr transport av miljöfarligt avfall, 15 574 kr destruktion av det miljöfarliga avfallet och 1 250 kr försäkring.

Tillsynsmyndigheten i konkurser hade inte något att erinra mot yrkat arvode och ersättning för arkiverings- och budkostnader men invände mot ersättningsyrkandet såvitt avsåg transport och destruering av miljöfarligt avfall samt försäkring.

Tillsynsmyndigheten anförde bl.a. följande. Vad gäller transportkostnaden har denna betalats av boets medel. Övriga utlägg om 20 878 kr har förskötterats av förvaltarens egna medel. Kostnaderna för omhändertagande av det miljöfarliga avfallet samt försäkringskostnaden är att hänföra till kostnader för vård och försäljning av boets egendom och är således inte att se som konkurskostnader jämlikt 14 kap. 1 § konkurslagen, utan som massakostnader. - Enligt 14 kap. 2 § konkurslagen gäller att konkurskostnaderna skall utgå ur konkursboet framför andra skulder boet har ådragit sig, massakostnader, samt att konkurskostnaderna i den mån de inte kan tas ur boet ska betalas av staten. Staten har däremot inte något ansvar för massakostnader. I 14 kap. 18 § första stycket konkurslagen föreskrivs vidare att, om det i boet finns egendom i vilken särskild förmånsrätt äger rum och i den mån det inverkar på de borgenärers rätt som inte har sådan förmånsrätt i egendomen eller på statens ansvar för konkurskostnaderna, skall den del av arvoder till bl.a. förvaltaren som avser egendomen i fråga fastställas att betalas ur egendomens avkastning och köpeskilling. Enligt andra stycket gäller att av sådan egendoms avkastning och köpeskilling får inte till skada för någon med samma eller bättre förmånsrätt betalas någon annan konkurskostnad än som sagts i första stycket. Vidare anges i tredje stycket att med arvode som sägs i första stycket jämföras vid tillämpningen av paragrafen konkursboets kostnader för vård och försäljning av egendomen. - Genom att fakturan på 9 000 kr för transporten av det miljöfarliga avfallet betalades av boets medel har den i lagen angivna betalningsordningen åsidosatts. Förvaltaren har fullgjort den skyldighet han harit att omhänderta det miljöfarliga avfallet. Det är naturligt att fakturor som kommer till konkursboet betalas. Någon kritik kan därför inte riktas mot konkursförvaltaren för att fakturan betalades. Förvaltaren kan därför inte heller anses ha varit vårdslös och ska inte drabbas. Det ökade ansvar för konkurskostnaderna, som blir konsekvensen av att betalningsordningen har åsidosatts, får då staten stå för. När det däremot gäller de massakostnader som har lagts ut av förvaltaren blir konsekvensen om denne får ersättning för hela beloppet 20 878 kr att staten står för massakostnader. Det är visserligen så att medel som har flutit in från egendom som omfattas av företagshypotek i och för sig täcker den totala kostnaden för det miljöfarliga avfallet och försäkringen men regleringen av betalningsordningen i konkurslagen är klar. Konkurskostnader ska betalas före massakostnader. Regleringen i konkurslagen leder i fall som detta till klart ogillfredsställande resultat, vilket påpekas av HD i rättsfallet NJA 1999 s.

358. Mot bakgrund av det anförda och det synsätt HD givit uttryck för i nämnda rättsfall finns det emellertid enligt myndighetens uppfattning inte utrymme för att förvaltaren ska få ersättning för omhändertagandet av det miljöfarliga avfallet och försäkringen, dvs. massakostnaderna, utan endast för den del som utgör konkurskostnader, 4 054 kr.

Förvaltaren anförde bl.a. följande. I första hand görs gällande att kostnaden för omhändertagandet av det miljöfarliga avfallet, till skillnad från tillsynsmyndighetens inställning, är att anse som en konkurskostnad i enlighet med 14 kap. 1 § konkurslagen. I allmänhet förelägger miljö- och hälsoskyddsnämnden, såsom tillsynsmyndighet, relativt snabbt konkursförvaltaren - verksamhetsutövaren - att bortskaffa och sanera sina lokaler i enlighet med MB:s regler. Så har skett i detta fall. Om inte förvaltaren följer föreläggande kan nämnden besluta om rättelse på den felandes bekostnad enligt 26 kap. 13 § MB. Detta gäller oavsett om förvaltaren har trätt in i konkursboets verksamhet enligt konkurslagens regler eller inte. Han delar inte tillsynsmyndighetens uppfattning att konkursförvaltarens kostnader med anledning av föreskrifter i MB:s regler för miljöfarligt avfall är jämförbara med kostnader en förvaltare ådragit boet exempelvis i samband med försäljning av fastigheter såsom var fallet i NJA 1999 s. 358. Detta rättsfall avspeglar en aktiv handling från konkursförvaltaren där förvaltaren åtar sig en kostnad för att kunna få en möjlig intäkt. I förevarande konkurs har det varit fråga om ett tryckeri i konkurs där någon verksamhet inte pågick vid konkursutbrottet och där förvaltaren valt att inte träda in i verksamheten enligt konkurslagens mening. Av gällande lagsättning kan konstateras att konkurslagens och MB:s regler om verksamhetsutövare inte är kongruenta. In till dess att konkursbolaget inte längre existerar betraktas konkursförvaltaren såsom verksamhetsutövare i MB:s mening. Konsekvenserna av att vara verksamhetsutövare i MB:s mening blir att samtliga kravregler i 2 kap. 2-6 §§ MB måste följas. Bevisbördan ligger på verksamhetsutövaren. De kostnader som i detta ärende uppkommit för hantering av det miljöfarliga avfallet är en sådan kostnad som direkt följer av lag och som en konkursförvaltare inte kan undgå att ådra sig. Vidare skall beaktas att någon saneringsförsäkring inte heller aktualiseras under dessa omständigheter. - Av 14 kap. 1 § konkurslagen framgår vad som avses med konkurskostnad, dvs. arvode och kostnadsersättning till förvaltare. Enligt 14 kap. 2 § konkurslagen skall konkurskostnaderna utgå framför andra skulder som boet har ådragit sig. I den mån konkurskostnaderna inte kan tas ur boet, skall de betalas av staten. Enligt prop. 1986/87:90 s. 374 f. framgår att konkursförvaltaren är berättigad till särskild ersättning för kostnad som uppdraget medfört. Ersättning för omkostnader skall utgöra gottgörelse för direkta utlägg eller motsvara de särskilda kostnader som förvaltaren har inom uppdraget. Att en konkursförvaltare, utan att träda in i verksamheten enligt konkurslagens regler, inom ramen för sitt uppdrag ådrar sig särskilda kostnader med anledning av MB:s regler avseende omhändertagande av miljöfarligt avfall, torde vara en sådan konkurskostnad som för det fall boets medel inte förslår täcks av staten. Att omhändertat miljöfarligt avfall är något som åligger förvaltaren som sådan. Det ligger i uppdraget och är inte något som förvaltaren kan välja eller inte välja, såsom var fallet i rättsfallet NJA 1999 s. 358. Det är även viktigt att notera i sammanhanget att vid tillkomsten av konkurslagen fanns inte de nu aktuella åläggandena för en konkursförvaltare. - I andra hand görs gällande att det är oskäligt att konkursförvaltaren skall svara för kostnader för omhändertagande av miljöfarligt avfall även om dessa betraktas som massakostnader. En konkursförvaltare har inte någon möjlighet att inte följa MB:s regler vad gäller omhändertagande av miljöfarligt avfall. Alldeles oavsett om boets medel är tillräckliga måste avfallet omhändertas. Lagtrots kan varken ligga i tillsynsmyndighetens eller lagsiftarens intresse. Syftet med lagsättningen kan knappast vara att en konkursförvaltare riskerar att få stå för kostnaderna själv. Att följa lagsättningen som dessutom är sanktionerad måste ha företräde framför konkurslagens bestämmelser om åsidosättande av betalningsordningen. Det kan inte vara skäligt att en konkursförvaltare skall kunna bli personligen betalningsansvarig för kostnaderna för omhändertagandet av det miljöfarliga avfallet och att låta försäkra boet, vilket blir konsekvensen av tillsynsmyndighetens resonemang.

Tingsrätten (råsnotarien Jonas Tamm) anförde i beslut den 11 december 2003:

Skäl

Tillsynsmyndigheten har inte haft någon erinran mot det av förvaltaren yrkade arvodet om 75 000 kr och kostnadsersättningen såvitt avser arkiverings- och budkostnader m.m. Yrkad ersättning i denna del är skälig och skall fastställas.

Förvaltaren har vidare yrkat ersättning avseende utlägg för omhändertagande av miljöfarligt avfall samt för försäkringskostnad i anledning av omhändertagandet. Fråga är i första hand om dessa utlägg är att anse som sådana konkurskostnader som är ersättningsgilla enligt 14 kap. 1 § konkurslagen. Av förarbetena

till konkurslagen framgår att förvaltarens kostnadsersättning skall utgöra ersättning för direkta utlägg eller motsvara särskilda kostnader för förvaltaren inom ramen för uppdraget. Som exempel på sådan kostnadsersättning nämns utlägg för resor och kostnader för gäldenärens redovisningshandlingar.

I ärendet är upplyst att någon verksamhet inte pågick vid konkursutbrottet och att förvaltaren inte heller valt att träda in i verksamheten. Av bestämmelserna i MB följer att den som övertar ansvaret för driften av en miljöfarlig verksamhet även inträder i vissa förpliktelser, bland annat avseende hantering av miljöfarligt avfall. Tingsrätten finner inte annat än att MB:s bestämmelser i detta hänseende även är tillämpliga för en förvaltare som, såsom i förevarande fall, väljer att inte fortsätta driften. Detta förhållande synes även vara ostridigt i målet. Förvaltaren får således anses ha gjort vad som ankommit på honom såsom verksamhetsutövare i MB:s mening, vad gäller omhändertagandet av det miljöfarliga avfallet och den i anslutning här till tecknade försäkringen. Åtgärderna har inte föranletts av något vinstintresse utan vidtagits som en direkt följd av ett åliggande enligt lag. De får därtill anses ha utgjort ett led i förvaltarens allmänna åliggande att främja en snabb avveckling av boet. Så som förvaltaren påpekat skiljer sig situationen härigenom från den i rättsfallet NJA 1999 s. 358 där fråga var om vissa kostnader som uppkommit i syfte att generera en intäkt och där förvaltaren haft en viss, om än begränsad, handlingsfrihet. Det vore, enligt tingsrättens mening, knappast rimligt om inte staten under nu aktuella förhållanden och med beaktande av det utomordentligt stora samhällsintresset av att miljöreglerna efterlevs, skulle träda in och betala förvaltarens kostnader i den mån de inte kan tas ur boet.

Mot bakgrund av det anförda finner tingsrätten att den av förvaltaren yrkade kostnadsersättningen för omhändertagandet av det miljöfarliga avfallet och försäkringen måste anses motsvara sådana särskilda kostnader som uppkommit inom ramen för uppdraget och som är ersättningsgilla enligt 14 kap. 1 § konkurslagen. Skäl föreligger därför att fastställa yrkat belopp.

Slut

1. Eftersom tillgångarna i konkursboet inte räcker till betalning av konkurskostnaderna och andra skulder boet ådragit sig skall konkursen skrivas av enligt 10 kap. 1 § konkurslagen.

2. S.C:s ersättning för uppdraget som förvaltare fastställs till fordrade 104 878 kr varav 75 000 kr avser arvode och 29 878 kr avser kostnadsersättning. I beloppet ingår mervärdesskatt med 20 944 kr.

Konkurskostnaderna skall uttas ur konkursboet och utgå framför annan skuld som boet ådragit sig. I den mån boets tillgångar ej förslår skall konkurskostnaderna, till ett belopp av högst 3 690 kr betalas av konkurssökanden - - och i övrigt utgå av allmänna medel.

Svea hovrätt

Tillsynsmyndigheten överklagade i Svea hovrätt och yrkade att hovrätten skulle sätta ned kostnadsersättningen till S.C. till 4 054 kr, avseende ersättning för arkiverings- och budkostnader. Till stöd för sin talan i hovrätten framhöll tillsynsmyndigheten att såväl kostnaderna för omhändertagande av det miljöfarliga avfallet som kostnaden för försäkringen inte är att betrakta som konkurskostnader jämlikt 14 kap. 1 § konkurslagen (1987:672) utan som massakostnader, vilka därmed inte omfattas av statens kostnadsansvar.

S.C. bestred ändring och vidhöll vad han tidigare hade anfört.

Hovrätten (hovrättsråden Christine Möller, referent, Lars-Åke Olväll och Lars Lundgren) anförde i beslut den 16 februari 2004:

Skäl

Frågan i målet är om de utlägg som S.C. har yrkat ersättning för är ersättningsgilla som konkurskostnader.

Med konkurskostnad avses i 14 kap. 1 § första stycket 1 konkurslagen arvode och kostnadsersättning till förvaltare. I förarbetena till konkurslagen anges att ersättning för förvaltarens omkostnader skall utgöra gottgörelse för direkta utlägg eller motsvara de särskilda kostnader som förvaltaren har inom ramen för uppdraget. Som exempel på sådana kostnadsersättningar nämns utlägg för nödvändiga resor och kostnader för arkivering av gäldenärens redovisningshandlingar (prop. 1986/37:90 s. 374). Kostnader för vård och försäljning av boets egendom är däremot inte att betrakta som konkurskostnader i konkurslagens mening (a. prop. s. 387). HD prövade i rättsfallet NJA 1999 s. 358 en konkursförvaltarens

begäran om ersättning för förrättningskostnader, som uppkommit vid försök till exekutiv försäljning av två fastigheter, och kostnad för gravationsbevis. HD ansåg att sådana kostnader inte utgjorde konkurskostnader. Mot denna bakgrund och med beaktande av förarbetsuttalandena finner hovrätten att kostnaderna för försäkringen är att betrakta som en kostnad för vård av boets egendom och alltså inte är ersättningsgill som konkurskostnad. Även kostnaderna för omhändertagande av det miljöfarliga avfallet är närmast att jämställa med kostnader för hantering och vård av konkursboets egendom. Inte heller dessa kostnader är därför ersättningsgilla som konkurskostnader enligt 14 kap. 1 § konkurslagen. Att detta kan synas oförenligt med de krav som MB ställer på en konkursförvaltare ändrar inte denna bedömning.

Det anförda leder till att S.C. inte skall tillerkännas kostnadsersättning för försäkring och omhändertagande av det miljöfarliga avfallet.

Slut

Med ändring av tingsrättens beslut fastställer hovrätten kostnadsersättningen till S.C. till 4 054 kr.

Högsta domstolen

S.C. överklagade och yrkade att HD skulle fastställa tingsrättens beslut.

Skatteverket bestred ändring.

Konkursförvaltarkollegiernas förening avgav yttrande.

Föreningen ansåg att hovrättens beslut skulle fastställas. Enligt föreningen har förvaltaren rätt att ur boet reglera massakostnader löpande enligt 14 kap. 13 § konkurslagen till dess han tvingas konstatera att boet är på obestånd. Kostnaderna för omhändertagande av avfallet och för försäkringen utgjorde enligt föreningen inte konkurskostnader. S.C. borde inte ha reglerat dessa kostnader med egna medel. Han borde antingen ha betalat dem med boets medel, om detta hade varit möjligt, eller ha lämnat dem obetalda.

Målet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, rev.sekr. Ulrika Kvarnsjö, föreslog i beräkande följande beslut:

Skäl

Målet gäller kostnader för dels en försäkring, dels transport och destruktion av miljöfarligt avfall. S.C. har i egenskap av konkursförvaltare betalat kostnaderna av egna medel och frågan i målet gäller om han är berättigad till ersättning för utgifterna såsom konkurskostnader. Av handlingarna i målet framgår att kostnaderna var hänförliga till egendom vari särskild förmånsrätt i form av företagshypotek gällde samt att intäkterna i den del av boet, det särskilda boet, med en brist om 900 kr hade täckt de yrkade kostnaderna. Konkursansökan gjordes före den 1 januari 2004 varför 14 kap. 13 § andra stycket konkurslagen i dess tidigare lydelse är tillämplig.

I 14 kap. 1 § konkurslagen anges vad som utgör konkurskostnader i konkurslagens mening. I första stycket punkt 1 nämns arvode och kostnadsersättning till förvaltaren. Som exempel på sådana kostnadsersättning har i förarbetena nämnts utlägg för resor och kostnader för arkivering av gäldenärens redovisningshandlingar (prop. 1986/87:90 s. 374). Enligt 14 kap. 2 § konkurslagen gäller att konkurskostnaderna skall utgå ur konkursboet framför andra skulder som boet har ådragit sig samt att konkurskostnaderna, i den mån de inte kan tas ut ur boet, skall betalas av staten, om inte något annat följer av 3 §; i den bestämmelsen föreskrivs ett begränsat betalningsansvar för den som ansökt om konkurs i fall då konkursen avskrivs enligt 10 kap. 1 § konkurslagen.

I 14 kap. 13 § första stycket konkurslagen föreskrivs att, om det i boet finns egendom i vilken särskild förmånsrätt gäller och i den mån det inverkar på de borgenärers rätt som inte har sådan förmånsrätt i egendomen eller på statens ansvar för konkurskostnaderna, den del av arvoder till bl.a. förvaltaren som avser egendomen i fråga skall fastställas att betalas ur egendomens avkastning och köpeskilling. Å andra sidan gäller enligt andra stycket att av sådan egendoms avkastning och köpeskilling inte får till skada för någon med samma eller bättre förmånsrätt betalas någon annan konkurskostnad än nu sagts. För det

fall förmånsrätten var sådan som angavs i den då aktuella lydelsen av 5 § förmånsrättslagen (1970:979), bl.a. företagshypotek, fick fram till den 1 januari 2004 betalas även övriga kostnader i den mån boet inte lämnade tillgång till det. Vidare anges i tredje stycket att med arvode som sägs i första stycket jämfställs vid tillämpning av paragrafen konkursboets kostnader för vård och försäljning av egendomen.

Av vad nu sagts följer att sådana kostnader för vård och försäljning som åsyftas i 14 kap. 18 § tredje stycket konkurslagen inte utgör konkurskostnader i den mening som avses i konkurslagen. Att detta också varit avsett vid lagens tillkomst framgår av förarbetena (se prop. 1986/87:90 s. 387, se även s. 376). Denna innebörd har uppenbarligen sin grund i att kostnader för vård och försäljning av egendom vari särskild förmånsrätt gäller avsetts skola belasta den egendomen och bl.a. inte omfattas av statens subsidiära betalningsansvar enligt 14 kap. 2 § konkurslagen.

Det förhållandet att en förvaltare av egna medel har betalat kostnad för vård eller försäljning av egendom vari särskild förmånsrätt gäller kan inte medföra att kostnaden ändrar karaktär och blir att betrakta som konkurskostnad i konkurslagens mening med de rättsverkningar detta skulle få.

Enligt en lagändring som trädde i kraft den 1 maj 2005 svarar staten enligt 14 kap. 2 § andra stycket konkurslagen även för förvaltarens kostnader för försäljning av fast egendom i den mån de inte kan tas ur egendomens avkastning, köpeskillning eller boet i övrigt. Lagändringen innebar inte att dessa kostnader blev att bedöma som konkurskostnader i lagens mening utan att ett särskilt kostnadsansvar för staten infördes.

Målet gäller två typer av kostnader, försäkringskostnader och kostnader för omhändertagande av miljöfarligt avfall.

Tecknande av en försäkring är en åtgärd till förhindrande av värdeminskning och kostnader härför är att bedöma som vårdkostnader enligt 14 kap. 18 § tredje stycket konkurslagen (se Welamson, Konkursrätt s. 630). Att försäkringskostnaderna inte är att bedöma som konkurskostnader framgår vidare indirekt av förarbetena till lagändringen av 14 kap. 2 § andra stycket konkurslagen (jfr prop. 2004/05:35 s. 36) där det anges att statens betalningsansvar inte omfattar kostnader för att hålla en fastighet försäkrad. För det fall försäkringskostnader vore att bedöma som konkurskostnader skulle de redan omfattas av statens subsidiära betalningsansvar enligt 14 kap. 2 § första stycket konkurslagen och det hade inte funnits anledning att överväga om de skulle omfattas av statens nya betalningsansvar.

Oavsett om en konkursförvaltare har valt att driva en verksamhet vidare eller inte är konkursboet i vissa avseenden att bedöma som verksamhetsutövare enligt MB. Även om ingen verksamhet i egentlig mening bedrivs kan boet t.ex. förvara miljöfarligt avfall. Konkursboet är därmed adressat för balkens regler och kan t.ex. föreläggas att vidta åtgärden i vissa fall vid äventyr av vite. För det fall ett föreläggande inte följs kan en myndighet låta utföra åtgärden på boets bekostnad. Dessutom kan en konkursförvaltare bli straffrättsligt ansvarig för det fall ett konkursbo bryter mot straffbestämmelserna i 29 kap. MB. Den som på visst sätt förvarar miljöfarligt avfall kan t.ex. fällas till ansvar för miljöbrott enligt 29 kap. 1 § andra punkten MB. Det senare innebär att det kan finnas ett personligt intresse hos förvaltaren att även då konkursboet saknar medel för sanering av en fastighet eller omhändertagande av miljöfarligt avfall vidta dessa åtgärder genom förskotterande av egna medel. Det kan förefalla rimligt att dessa utlägg skulle ersättas av staten för det fall konkursen avslutas med en brist i boet.

I förarbetena till den nämnda lagändringen i 14 kap. 2 § andra stycket konkurslagen behandlades även kostnader för bl.a. sanering av miljöskadade fastigheter och behovet av att införa bestämmelser om särbehandling i konkurs för kostnader för åtgärder på fastigheter. Det konstaterades bl.a. att det inte finns något generellt ansvar för staten för sanering av miljöskadade fastigheter. Regeringen ansåg emellertid att det framstod som alltför långtgående i sammanhanget att bakvägen införa ett sådant ansvar genom att ilägga staten att ersätta saneringskostnader förskotterade av konkursförvaltare. Regeringen fann vidare att det kunde finnas anledning att i lämpligt sammanhang återkomma till frågan om hur ansvar och kostnader för offentlighetsrättsliga krav lämpligen skall fördelas i insolvenssituationer (se prop. 2004/05:35 s. 24 ff.).

Uppräkningen av konkurskostnader i 14 kap. 1 § konkurslagen är uttömmande. Gränsen för vad som utgör konkurskostnader bestäms dock ytterst av domstolarnas tolkning av bestämmelsen. För det fall HD skulle finna att kostnaderna i målet för omhändertagande av miljöfarligt avfall utgör konkurskost-

nader skulle det innebära att det genom praxis indirekt införs ett generellt ansvar för staten för kostnader för sanering av fastigheter. En sådan långtgående förändring torde det lämpligen åligga lagstiftaren att vidta.

När det gäller kostnader för omhändertagande av miljöfarligt avfall råder även oklarhet om dessa skall bedömas som vårdkostnader enligt 14 kap. 18 § tredje stycket konkurslagen. Omhändertagande av avfall och sanering av en fastighet torde dock vara åtgärder som vidtas för att förhindra en värdeminskning av egendomen och de bör därför, liksom försäkringskostnaderna, bedömas som vårdkostnader.

Eftersom både försäkringskostnaderna och kostnaderna för omhändertagande av miljöfarligt avfall är att hänföra till egendom som omfattas av företagshypotek och som framgått att bedömas som vårdkostnader skall de liksom arvodet i den del det avser egendomen ifråga enligt 14 kap. 18 § konkurslagen fastställas att betalas ur egendomens avkastning och köpeskillning. Av handlingarna i målet framgår att det i den delen av boet fanns medel som i det närmaste hade täckt yrkade kostnader. Förvaltaren borde därför ur dessa medel ha tillgodogjort sig ersättning för sina utlägg.

Eftersom HD är förhindrad att pröva annat än vad som yrkas i målet och då kostnaderna inte är att bedömas som konkurskostnader kan förvaltaren emellertid inte tillerkännas kostnadsersättning för dem.

På grund av det anförda skall överklagandet lämnas utan bifall.

HD:s avgörande

HD lämnar överklagandet utan bifall.

HD (justitieråden Munck, Lennander, Blomstrand, Lundius, referent, och Skarhed) meddelade den 20 december 2006 följande beslut:

Skäl

Fråga i målet är huruvida kostnader för dels en försäkring av boets egendom, dels transport och destruktion av miljöfarligt avfall är konkurskostnader och huruvida konkursförvaltaren till den del han har betalat kostnaderna av egna medel därmed är berättigad till ersättning för utgifterna.

I 14 kap. 1 § konkurslagen anges genom en uppräknig vad som avses med konkurskostnader i konkurslagens mening. I första stycket 1 nämns arvode och kostnadsersättning till förvaltaren. Sådan kostnadsersättning skall avse direkta utlägg eller de särskilda kostnader som konkursförvaltaren har inom uppdraget. Som exempel på kostnadsersättning av detta slag har i förarbetena nämnts utlägg för resor och kostnader för arkivering av gäldenärens redovisningshandlingar (se prop. 1986/87:90 s. 374). I rättspraxis har kostnader för telefaksändningar, porto och fotokopior ansetts som sådana kostnader (NJA 1996 s. 618 och 794).

Enligt 14 kap. 2 § konkurslagen gäller att konkurskostnaderna skall utgå ur konkursboet framför andra skulder som boet har ådragit sig samt att konkurskostnaderna, i den mån de inte kan tas ut ur boet, skall betalas av staten, om inte något annat följer av bestämmelsen i 3 § vari föreskrivs ett begränsat betalningsansvar för den som ansökt om konkurs när konkursen avskrivs enligt 10 kap. 1 §.

I 14 kap. 18 § första stycket konkurslagen föreskrivs att, om det i boet finns egendom i vilken särskild förmånsrätt gäller och i den mån det inverkar på de borgenärers rätt som inte har sådan förmånsrätt i egendomen eller på statens ansvar för konkurskostnaderna, den del av arvodet till bl.a. förvaltaren som avser egendomen i fråga skall fastställas att betalas ur egendomens avkastning och köpeskillning. Vidare anges i tredje stycket att med arvode som sägs i första stycket jämställs vid tillämpning av paragrafen konkursboets kostnader för vård och försäljning av egendomen. Dessa kostnader utgör alltså inte konkurskostnader i den mening som avses i 14 kap. konkurslagen i övrigt. Detta gäller även om förvaltaren har förskottat kostnaderna av egna medel. (Se NJA 1999 s. 358.)

Till kostnader för vård av egendom bör hänföras sådana kostnader som syftar till att förhindra värdeminskning såsom kostnader för försäkring (se Welamson, Konkursrätt s. 630; jfr prop. 2004/05:35 s. 36). Detsamma gäller kostnader för omhändertagande av avfall och sanering av en fastighet

Uppräkningen av konkurskostnader i 14 kap. 1 § konkurslagen är uttömmande (jfr prop. 1986/87:90 s. 373). För det fall kostnaderna i målet för omhändertagande av miljöfarligt avfall skulle utgöra konkurskostnader skulle detta innebära att det genom praxis indirekt införs ett generellt ansvar för staten för kostnader för sanering av fastigheter och byggnader. En sådan långtgående förändring får det anses ankomma på lagstiftaren att vidta. Överväganden i detta ämne har också numera aviserats (se prop. 2004/05:35 s. 25 ff.).

Oavsett om en konkursförvaltare har valt att driva konkursgäldenärens verksamhet vidare eller inte, är konkursboet i vissa avseenden att bedöma som verksamhetsutövare enligt MB. Detta gäller även när ingen verksamhet i egentlig mening bedrivs, om boet förvarar och har rådighet över miljöfarligt avfall (se Bengtsson m.fl., Miljöbalken, En kommentar s. 9:6 och Miljööverdomstolens dom M.D 2002:16).

S.C. har till stöd för sin ståndpunkt hänvisat till att de kostnader som uppkommit för hantering av det miljöfarliga avfallet grundas på en skyldighet som direkt följer av lag och att en konkursförvaltare vid straffansvar är skyldig att ombesörja denna hantering.

I förevarande fall har S.C. inte fortsatt konkursgäldenärens verksamhet. Skyldigheten för en konkursförvaltare att se till att det miljöfarliga avfallet omhändertas kan i ett sådant fall inte sträcka sig längre än konkursboets förmåga att bekosta omhändertagandet, såvida inte bidrag till kostnaderna kan utverkas från annat håll. Det kan inte antas vara avsett att konkursförvaltaren, som en av det allmänna utsedd förtroendeman, skulle vara skyldig att bekosta omhändertagande av konkursboets miljöfarliga avfall med egna medel. En sådan ordning ter sig så orimlig att MB:s straffrättsliga bestämmelser inte kan vara tillämpliga på en underlåtenhet från förvaltarens sida att själv betala kostnaderna för det miljöfarliga avfallens omhändertagande (jfr Strahl, Allmän straffrätt i vad angår brotten, 1976 s. 408, och Jareborg, Allmän kriminalrätt, 2001 s. 291). Straffbestämmelserna i MB kan således inte åberopas som skäl för att i strid med vad som avsetts i konkurslagens regler betrakta sådana kostnader som konkurskostnader.

På motsvarande sätt får anses gälla att en konkursförvaltare inte, som S.C. gjort gällande, kan drabbas av skadeståndsansvar för att han underlåtit att betala kostnader för försäkring av boets egendom med egna medel.

På grund av det anförda skall överklagandet lämnas utan bifall.

HD:s avgörande

HD lämnar överklagandet utan bifall.

HD:s beslut meddelat: den 20 december 2006.

Mål nr: Ö 999-04.

Lagrum: 14 kap. 1, 2 och 18 §§ konkurslagen (1987:672)

Rättsfall: NJA 1996 s. 613, NJA 1996 s. 794 och NJA 1999 s. 358.

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

Advokater

Per Ågren
Magnus Cederlöf
Lars Ehrstedt
Lars Lundberg
Lars Lindholm
Berndt Westerlund
Ola Pettersson
Jan Ramkvist

Jur kand

Nina Baecklund
Kristofer Johannesson
Andreas Löfholm
Peter Krait
Oscar Litzén
Martin Smedberg

Till berörda centraltankskunder hos
EFAB Ett. Energi & Fastighets-
teknik AB (org nr 556472-1917)

Stockholm den 26 juli 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Rubricerade bolag försattes i konkurs vid Södertörns tingsrätt den 23 juli 2007, varvid undertecknad förordnades till konkursförvaltare.

Konkursboet fortsätter inte bolagets verksamhet och drift och har sålunda inte möjlighet att leverera olja eller utföra service.

Ni ombedes vänligen att avläsa av Er hittills konsumerade olja med bilagda frankerade avläsningskort och returnera detta till bolaget.

I konkursen kommer nu konkursboets tillgångar, som huvudsakligen utgörs av varulager olja och anläggningar, att utannonseras till försäljning, med sista anbudsdag den 20 augusti 2007. För det fall Ni har intresse av att förvärva konkursboets egendom ombedes Ni tacksamt och snarast kontakta oss för närmare information.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöf

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

ADVOKATER
PER ÅGREN
MAGNUS CEDERLÖV
LARS EHRSTEDT
LARS LUNDBERG
LARS LINDBOLM
BERNÖT WESTERLUND
OLA PETTERSSON
JAN RAMKVIST

JUR KAND
NINA BAECKLUND
KRISTOFER JOHANNESSEN
ANDREAS LÖFHOLM
PETER KRAIT
OSCAR LITZÉN
MARTIN SMEDBERG

Till berörda centraltankskunder
EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB (org nr 556472-1917)

Stockholm den 27 augusti 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Vi återkommer i konkursen med följande information.

Som tidigare meddelats har konkursboets tillgångar utannonserats i Dagens Industri och Dagens Nyheter. Anbudstiden utgick den 20 augusti 2007. Inget anbud har lämnats när det gäller att överta konkursbolagets rörelse. Någon ny ägare, som kan återuppta och fortsätta konkursbolagets tidigare bedrivna verksamhet, kommer därför inte att bli aktuell. Rörelsen förblir därmed nedlagd.

När det gäller delar av konkursboets tillgångar är det enbart oljelagret som visat sig representera något värde i konkursen och där är några intressenter intresserade av att köpa hela oljelagret från konkursboet. Förhandlingar om detta pågår och vi kommer att så snart förhandlingarna slutförts, uppskattningsvis inom en vecka, återkomma och meddela berörda centraltankskunder dels om försäljningen slutligen kunnat genomföras och dels med uppgift om vem som köpt oljan. Köparen har därefter att kontakta centraltankskunderna och infömera om vilka villkor som kan erbjudas för fortsatt oljeleverans.

Mot denna bakgrund, att centraltankarna i konkursen saknar värde, och det faktum att konkursboet saknar medel att upprätthålla en fortsatt beredskap för eventuella miljöskador kommer bolagets tidigare tel nr, jourtel nr, larm och el nu att avstängas liksom att bolaget inte längre kan vidmakthålla något försäkringskydd. Detta sker per 2007-08-31. Vi får därtill rekommendera att berörda kunder själva vidtar lämpliga åtgärder.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlov
Konkursförvaltare

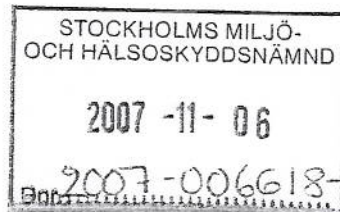
GRÖNBERG CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ AB
KATEDRALGÅRDEN 8
SE-111 82 STOCKHOLM

BESÖKSADDRESS / VISITING ADDRESS
SVEAVÄGEN 8
STOCKHOLM
SWEDEEN

TEL +46(0)8798 77 00
FAX +46(0)8798 77 11
WWW.GRONBERGADVOKAT.SE

BANKO RD 5528-2255
PLUBO RD 478408-9
ORG NR 909084-4211
BATE STOCKHOLM

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

kop. avd chef
jurist

Till
Länsstyrelsen i Stockholms län
Box 22067
104 22 Stockholm

ÖVERKLAGANDE

Klagande: EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik
AB:s konkursbo, c/o Grönberg Cederlöv
Advokatbyrå, Hitechbuilding 151,
101 52 Stockholm, telefon 08-796 77 00,
telefax 08-796 77 11

Motpart: Stockholms miljö- och
hälsoskyddsnämnden
Box 8136
104 20 Stockholm

Överklagat beslut: Stockholms miljö- och
hälsoskyddsnämndens delegationsbeslut,
av den 19 oktober 2007, Dnr 2007-
006618-379

1. YRKANDE

Med ändring av Stockholms miljö- och hälsoskyddsnämndens delegationsbeslut av den 19 oktober 2007 (Dnr 2007-006618-379) yrkar EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB:s konkursbo att Länsstyrelsen i Stockholms län upphäver beslutet, då beslutet numera riktar sig mot fel part.

EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, försattes i konkurs vid Södertörns tingsrätt den 23 juli 2007, varvid undertecknad förordnades som konkursförvaltare. Enligt brev av den 15 augusti 2007 har jämlikt 7 kapitlet 16 § a konkurslagen konkursboet meddelat berörda miljömyndigheter, bl a Miljöförvaltningen i Stockholm, bilaga 1 (enligt sändlista, exempel på brev bilägges), att anledning funnits att anta konkursgäldenären har lämnat kvar kemiska produkter (olja) som ev. kan komma att behöva omhändertas.

Konkursboet har inte fortsatt någon drift. Detta har meddelats samtliga konkursbolagets kunder i brev av den 26 juli och den 1 augusti 2007, bilaga 2-3. Enda åtgärd från konkursboets sida har varit att till och med den 31 augusti 2007 av beredskapsskäl upprätthålla försäkring, el, larm (kopplat till telefon) för det fall en miljöskada skulle inträffa. Enligt brev av den 5 september 2007 till samtliga kunder, vilket också översänts till samtliga miljömyndigheter för kännedom jämte följebrev av den 5 september 2007, bilaga 4 (enligt sändlista, exempel på brev bilägges), har meddelats att *all olja i konkursboet överlåtits till Norsk Hydro Olje AB per den 31 augusti 2007* samt har meddelats att centraltankanläggningarna i konkursen kommer att lämnas utan åtgärd, då dessa inte representerar något värde i konkursen och inte kan överlåtas, då s egendomen är abandonerad, vilket innebär att *centraltankanläggningarna inte längre ingår i konkursboet, utan tillhör gäldenärsbolaget (EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB)*. Samråd med Tillsynsmyndigheten i konkurser har skett för samtliga åtgärder.

Mot denna bakgrund utgör inte konkursboet part att kunna föreläggas av Stockholms miljö- och hälsoskyddsnämnden. Varken olja eller centraltankanläggningar ingår i konkursboet. Konkursboet är inte verksamhetsutövare, då boet varken har olja eller anläggningar kvar i boet.

Av miljö- och hälsoskyddsnämndens föreläggande framgår vidare att fråga har uppkommit avseende eventuell oljeförorening på adressen Glanshammarsgatan 217. Enligt till föreläggandet bilagd karta är denna adress ej ansluten till grupptankanläggningen och inte heller är den adressen enligt konkursbolagets anläggningsregister kund hos konkursbolaget. Föreläggandet torde därför vara felaktigt i denna del.

Oavsett denna felaktighet i föreläggandet saknar konkursboet medel att enligt föreläggandet undersöka och kontrollera om olja läcker ut till omgivningen från aktuell grupptankanläggning med tillhörande ledningar. Av Högsta Domstolens avgörande NJA 2006 s 662, som bilägges för kännedom, framgår att skyldigheten för en konkursförvaltare att se till att miljöfarligt avfall omhändertas inte kan sträcka sig längre än konkursboets förmåga att bekosta omhändertagandet. Det kan inte vara avsett, enligt Högsta Domstolen, att konkursförvaltare, som en av det allmänna utsedd förtroendeman, skulle vara skyldig att bekosta omhändertagandet av konkursboets miljöfarliga avfall med egna medel.

Mot denna bakgrund saknas förutsättningar att för konkursboet verkställa åtgärder enligt föreläggandet, punkterna a)-c).

Upplysningvis får omnämnas att aktuell tankanläggning med ledningsnät besiktigats och godkänts den 6 juni 1996 och då det är en s k K-cistern och

ledningsnätet är korrosionsbeständigt är besiktningensintervall 12 år. Det innebär att nästa besiktning ska ske senast den 6 juni 2008. Anläggningen ska enligt bolagsföreträdarna arbeta med s k oljelyftare, sugpump med en liten behållare på cirka 3 liter. Bolagsföreträdarna uppger, mot denna bakgrund, att det för dem förefaller helt osannolikt att den olja som påstås funnen skulle härröra från den gemensamma grupptanken.

Stockholm den 5 november 2007

Magnus Cederlöv
Konkursförvaltare

**GRÖNBERG
CEDERLÖV**
ADVOKATBYRÅ

Advokater
Per Ågran
Magnus Cederlöf
Lars Ehrstätt
Lars Lundberg
Lars Linholm
Berndt Westertund
Ola Pettersson
Jan Ramkvist

Jur kand
Nina Bäcklund
Kristofer Johannesson
Peter Kraut
Andreas Löfholm
Oscar Litzén
Martin Smedberg

Miljö och Tekniknämnden
Hallsbergs kommun
694 80 Hallsberg

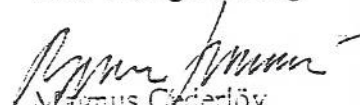
Stockholm den 15 augusti 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsbolag AB, 556472-1917, i konkurs

Undertecknad konkursförvaltare får härmed enligt 7 kap 16 a § konkurslagen meddela att anledning att anta kan föreligga att konkursgäldenären har lämnat kvar kemiska produkter (olja) som ev. kan komma att behöva omhändertas. Oljan förvaras enligt uppgift i fastigheten Folksbo 1:47, Finkstigen, Pålsboda.

EFAB Ett, Energi & Fastighetsbolag AB försattes i konkurs den 23 juli 2007 vid Stockholms tingsrätt.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöf
Konkursförvaltare

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

Bilaga 2

Advokater
Per Ågren
Magnus Cederlöv
Lars Ehrstedt
Lars Lundberg
Lars Lindholm
Berndt Westerlund
Ola Pettersson
Jan Ramkvist

Jur kand
Nina Baecklund
Kristofer Johannesson
Andreas Löfholm
Peter Krait
Oscar Litzén
Martin Smedberg

Till berörda centraltankskunder hos
EFAB Ett. Energi & Fastighets-
teknik AB (org nr 556472-1917)

Stockholm den 26 juli 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Rubricerade bolag försattes i konkurs vid Södertörns tingsrätt den 23 juli 2007, varvid undertecknad förordnades till konkursförvaltare.

Konkursboet fortsätter inte bolagets verksamhet och drift och har sålunda inte möjlighet att leverera olja eller utföra service.

Ni ombedes vänligen att avläsa av Er hittills konsumerade olja med bilagda frankerade avläsningskort och returnera detta till bolaget.

I konkursen kommer nu konkursboets tillgångar, som huvudsakligen utgörs av varulager olja och anläggningar, att utannonseras till försäljning, med sista anbudsdag den 20 augusti 2007. För det fall Ni har intresse av att förvärva konkursboets egendom ombedes Ni tacksamt och snarast kontakta oss för närmare information.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöv

GRÖNBERG
CEDERLÖV
 ADVOKATBYRÅ

Advokater

Per Ågren
 Magnus Cederlöv
 Lars Ehrstedt
 Lars Lundberg
 Lars Lindholm
 Berndt Westerlund
 Ola Pettersson
 Jan Ramkvist

Jur kand

Nina Baecklund
 Kristofer Johannesson
 Andreas Löfholm
 Peter Kraitt
 Oscar Litzén
 Martin Smedberg

Till berörda centraltankskunder
EFAB Ett. Energi & Fastighets-
teknik AB (org nr 556472-1917)

Stockholm den 1 augusti 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Mot bakgrund av att många kunder hört av sig till oss med anledning av konkursen återkommer vi med förtydligad information.

Konkursboet driver inte verksamheten vidare, vilket innebär att boets tillgångar nu är utbudna till omedelbar försäljning. Utannonsering har skett i Dagens Industri och Dagens Nyheter, där i annonsen har angetts att anbud ska vara oss tillhanda senast den 20 augusti 2007.

Tillgångarna som ska säljas utgörs av centraltankanläggningar och den olja som finns i tankarna per konkursdagen den 23 juli 2007.

Om ni är intresserad av att köpa loss tankanläggningen och oljan från konkursboet, ombedes Ni att meddela oss detta genom att till oss inge skriftligt anbud och ange vad Ni önskar förvärva och till vilket pris. Köpeskillingen ska erläggas kontant varefter tillträde sker.

Samma krav på skriftlighet gäller om Ni har krav mot konkursbolaget EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, på återbetalning, då ska detta meddelas oss per brev eller fax. Ni ska då ange Ert namn och adress samt totalt fordringsbelopp. Bifoga även kopia av underlag för Er fordran. Vi ombesörjer därefter att Ert krav antecknas i konkursen och återbetalning sker senare endast för godkänt krav och om det blir utdelning i konkursen, det senare går att bedöma först när all konkursboets egendom är såld.

Det avläsningskort som har utskickats till Er ska ifyllas och återsändas till bolaget. Med ledning av ifyllda uppgifter kan vi bedöma mängden ineliggande olja i varje tank, vilken olja därefter kan överlätas till Er som

eventuell köpare. Kunder som redan uppsagt sitt abonnemang hos bolaget behöver endast returnera avläsningskortet med uppgift att det är uppsagt samt att oljemätaren och oljetillförseln har bortkopplats.

Av praktiska skäl kan oljetillförseln tills vidare inte avstängas. Bolagets tel nr, jourtel nr, larm och el är tills vidare i bruk, vilket enbart är motiverat av att konkursboet håller en beredskap för om en miljöskada skulle inträffa. Någon service eller oljepåfyllning utförs inte, det måste Ni nu själv åtgärda om behov föreligger, på eget ansvar och på egen bekostnad. Vi rekommenderar att om service ska utföras att fackman anlitas, då det rör sig om miljöfarligt gods med särskilda bestämmelser. Boets beredskap kommer dock att fortgå endast under en begränsad tid, i första hand till den 20 augusti eller undantagsvis till det senare datum respektive anläggning kan överlåtas.

Om Ni har frågor om anläggningen hänvisar vi till bolagets tel nr 08-556 131 30 (tel tid kl 9.00-14.30) och till journumret 0746-211 399. På grund av konkursen och det stora antalet kunder, cirka 1.200 st, måste vi meddela att framkomligheten per telefon tidvis kan vara begränsad. För frågor om konkursen och utköp av egendomen hänvisas till värderingsmannen Bo Lastell tel 08-58025027 eller till undertecknad (tel tid kl 13-15).

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlov
Konkursförvaltare

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

Advokater

Per Ågren
Magnus Cederlöf
Lars Ehrstedt
Lars Lundberg
Lars Lindholm
Berndt Westertund
Ola Pettersson
Jan Ramkvist

Jur kand

Nina Baecklund
Kristofer Johannesson
Andreas Löfholm
Peter Krait
Oscar Litzén
Martin Smedberg

Miljö och hälsoskyddsnämnden
Botkyrka kommun
Munkhättevägen 45
147 85 Tumba

Stockholm den 5 september 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Bilagt översändes för Er kännedom konkursboets brev, som tillställts kunderna, där berörda kunder meddelas att hela konkursboets oljelager per 2007-08-31 överlåtits till Norsk Hydro Olje AB. Enligt likaså bilagt brev från Norsk Hydro Olje AB lämnas erbjudande till kunderna om oljan.

Enligt vårt tidigare kundbrev av den 1 augusti 2007, som har översänts till Er för kännedom, har meddelats att konkursbolagets centraltankanläggningar inte har kunnat säljas eller på annat sätt avvecklas i konkursen. Detta innebär att egendomen har abandonerats, vilket innebär att egendomen inte längre ingår i konkursboet, utan tillhör gäldenärsbolaget (EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB).

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöf
Konkursförvaltare

GRÖNBERG
CEDERLÖV
ADVOKATBYRÅ

ADVOKATER

PER ÅGREN
MAGNUS CEDERLÖV
LARS EHRSTEDT
LARS LUNDBERG
LARS LINDHOLM
BERNDT WESTERLUND
OLA PETTERSSON
JAN RAMKVIST

JUR KAND

NINA BAECKLUND
KRISTOFER JOHANNESSEN
ANDREAS LÖFHOLM
PETER KRAIT
OSCAR LITZÉN
MARTIN SMEDBERG

Till berörda centraltankskunder
EFAB Ett. Energi & Fastighetsteknik AB (org nr 556472-1917)

Stockholm den 5 september 2007

Angående EFAB Ett, Energi & Fastighetsteknik AB, 556472-1917, i konkurs

Åberopande vårt brev av den 27 augusti 2007 får vi meddela följande.

Per den 31 augusti 2007 har konkursboet till Norsk Hydro Olje AB sålt oljelagret, konkursbolagets fakturafordringar och kundstocken.

Norsk Hydro Olje AB erbjuder nu berörda kunder en fortsättning enligt bilagda brev.

När det gäller centraltankanläggningarna har dessa inte gått att sälja. Anläggningarna kommer därför inte att kunna avvecklas genom en försäljning i konkursen. Konkursboet kan inte heller, eftersom erforderliga medel för detta saknas, själv bekosta en avveckling. Som en konsekvens av detta har vi i vårt brev till kunderna den 27 augusti förklarat att el, larm och försäkring avseende anläggningarna inte längre kan upprätthållas av konkursboet.

För det fall ett intresse nu finns från kunders sida att själva upprätthålla driften av anläggningarna kan lämpligen konkursbolagets tidigare elleverantörer kontaktas, vilka framgår av bilagda förteckning. Om även intresse skulle finnas för övrig dokumentation, såsom protokoll, ritningar m m förvaras dessa handlingar hos konkursförvaltningen och kan erhållas genom advokatbyrån. Nycklar till tankanläggningarna handhålls i fortsättningen av Hans Tengzelius, vars kontaktuppgifter framgår av brevet från Norsk Hydro.

Med vänlig hälsning

Magnus Cederlöv
Konkursförvaltare

Leverantör	Abonnemangsnr	Kundnr	Anlfd	Ansluten adress	Ort	Anläggning
Ekerö Energi AB	28315500		1000158	Kornvägen-Rågvägen NS2167 Bålhamns	Stenhamra	21
Ekerö Energi AB	28304800		1000158	Apelvägen-Hampusvägen	Stenhamra	22
Ekerö Energi AB	28203720		1000158	Ramundvägen NS2135	Stenhamra	23
Halmstads Energi och Miljö AB			50633	Carl Krylensjöernas väg	Halm	24
E.ON Elnät Stockholm AB	Avtalskonto 101613746		1236400	Bålsmansvägen 39	Upplands Väsby	26
E.ON Elnät Sverige AB	Avtalskonto 100320183		1236400	Ringbergagatan Pumpstation	Malmö	101
E.ON Elnät Sverige AB	Avtalskonto 100310893		1236400	Vårbyvägen	Bara	32
E.ON Elnät Sverige AB	Avtalskonto 100116168		1236400	Killevägen	Bara	30
E.ON Elnät Sverige AB	Avtalskonto 100240589		1236400	Möllebergavägen	Bara	31
Eskestuna Energi och Miljö Elnät AB			151730	Fritluftsvägen	Eskestuna	52
Eskestuna Energi och Miljö Elnät AB			151730	Hällvägen 11	Eskestuna	54
Fortum Distribution AB			3083805	Ellagårdsvägen/Pumpanläggning18	Täby	45
Fortum Distribution AB			3083805	Sylvestergatan 84 NB	Ävsjö	44
Göteborg Energi Nät AB			1302782	Gammaldansvägen Pumpst.	Agnäsberg	41
G4 Elnät AB			109048	Stållervägen	Kristiansstad	11
Kungälv Energi AB			126382	Garage Häradsv.22 B	Kungälv	36
Länsskrona kommun			23336	Skillingstigen	Länsskrona	57
Lerum Energi AB			134	Kring-Alles väg 36, 11503601	Lerum	59
Lerum Energi AB			134	Kring-Alles väg 21 pumpstation, 11502100	Lerum	59
Sollentuna Energi AB			32350	Holmbodavägen Fällvägen	Sollentuna	42
Sölvesborgs Energi och Vatten AB			0447262001	C-Tank.Anl.k.n.r 3204828, 01222208002	Sölvesborg	412
Elverket Vallenluna AB			15305	Bergvägen Centrallank nr 158	Vallenluna	158
Elverket Vallenluna AB			15305	Volivägen 17-19 Centrallank 76	Vallenluna	76
Elverket Vallenluna AB			15305	Asvägen Centrallank nr 157	Vallenluna	157
Vattenfall Eledistribution AB			1000052985	Mainlorpsvägen-Aspvägen oljelank	Grötlinge	46
Vattenfall Eledistribution AB			1000052985	Sollorpsvägen C1 9702	Tumba	20
Vattenfall Eledistribution AB			1000052985	Eklidsvägen 5	Tullinge	210
Vattenfall Eledistribution AB			1000052985	Toredalsvägen Oljepumpstn.	Römninge	44
Vattenfall Eledistribution AB			1000052985	Centralanläggning Pump Hemmesla	Värmdö	25

Ovanstående leverantörer avser endast nät-abonnemang.

All el har för ovanstående abonnemang handlats av Lydro Energi AB, Östra Kajen, 374 35 Karlshamn, lfn 0454-30 33 30, kundnr 50003773.

Resterade anläggningar är sk undertrycksanläggningar. I dessa anläggningar finns inga pumpar eller annan elektrisk utrustning som behöver el.

INFORMATION FRÅN NORSK HYDRO TILL KUNDER I EFAB:S KONKURS

Bakgrund

EFAB, Energi & Fastighetsteknik AB, försattes i konkurs den 23 juli 2007. Norsk Hydro Olje AB (Hydro), tidigare leverantör till EFAB och tillika fordringsägare i konkursen, har per konkursdatum förvärvat ineliggande oljelager av konkursboet.

Hydro's erbjudande om hantering av befintligt lager i resp. fastigheter

Hydro avser inte att i första hand forsla bort befintligt lager i fastigheternas resp. cisterner. Tvärtom ser vi gärna att ineliggande lager konsumeras fram till dess att befintligt lager tar slut. Hydro erbjuder också de enskilda fastigheterna samma marknadsanpassade prissättning som EFAB tillämpat.

Fakturerings av denna förbrukning av ineliggande lager sker då från Hydro såsom leverantör och riktar sig till den enskildes individuella förbrukning. Hydro gör alltså en slutfakturerings av förbrukningen av ineliggande oljelager för fastighetsinnehavaren individuellt.

Framtida leveranser

Framtida leveranser efter slutavräkningen av ineliggande lager

Hydro vill gärna leverera villaolja fortsättningsvis men föreningen/fastigheten är självfallet helt fri att välja vilken leverantör man vill ha. Om ni, som vi självfallet hoppas, väljer att även fortsättningsvis anta Hydro som leverantör, skall föreningen agera som *en* kund med *en* företrädare eftersom vi levererar till en enda cistern som föreningen/samfälligheten/fastighetsägaren äger eller på annat sätt förfogar över.

Automatiska leveranser

I samband med EFAB:S konkurs den 23 juli upphörde de automatiska leveranserna. Hydro bedömer att föreningen bäst tillvaratar det mest kostnadseffektiva alternativet genom att själva beställa villaolja. Hydro kan snabbt vara på plats med beställd olja.

Framtida leveranser och fakturerings

Hydro erbjuder därefter fortsatta leveranser till er anläggning mot order enligt villkor som överenskommits mellan fastighetsägaren/ägarna och Hydro.

Postadress Norsk Hydro Olje AB BOX 27 325 SE-102 54 Stockholm Sverige	Besöksadress/Office Tegeluddsvägen 76 2tr Hemsida www.norskhvdro.se	Telefon 08-666 53 00 +46 8 6665300	Telefax 08-667 63 29 +46 8 6666329 Bankgiro 136-5212	Organisationsnummer 556003-7912 Säte Tegeluddsvägen 76 2tr
--	---	---	--	---

Beställningar skall då ske genom Hydros ordinarie försäljningsorganisation runt om i landet. Faktura tillställs företrädaren för föreningen som erlägger betalningen till Hydro. Föreningen bestämmer inom sig hur fakturan skall fördelas (den normala fördelningen är att varje i föreningen ingående fastighet svarar för sin del av förbrukningen för perioden).

Betalningsvillkor

Hydro har flera betalningsalternativ som säkert kan passa föreningen. Det är bara att kontakta närmaste försäljningskontor.

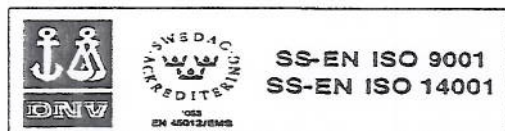
Kontaktpersoner i den nu aktuella situationen för föreningen/fastigheterna

Kontaktperson för specifika frågor om hantering, förbrukning och avräkning fram till dess att oljelagret är slut är **Hans Tengzelius**, tidigare EFAB. Han kan nås på Tengbris AB på telefon 073-80 994 46 eller via mailadressen hans@tengzelius.se.

Kontaktperson på Hydro är controller Christer Ågren, direktnr. 08-6665383 eller mail christer.agren@hydro.com.

Med vänliga hälsningar

NORSK HYDRO OLJE AB

 Anders Åkman
 Försäljningsdirektör Energi

Postadress	Besöksadress/Office	Telefon	Telefax	Organisationsnummer
Norsk Hydro Olje AB BOX 27 325 SE-102 54 Stockholm Sverige	Tegeludsvägen 76 2tr Hemsida www.norskhvdro.se	08-666 53 00 +46 8 6665300	08-667 63 29 +46 8 6666329 Bankgiro 136-5212	556003-7912 Säte Tegeludsvägen 76 2tr